

Ahle Johann Rudolf, 1662. (1625—1673.)

1. JÖ-rök é - let reg - ge - le, Fény a vég - he - tet - len
Egy sugárt küldj ránk te le, Kik új nap - ra éb - re -

fény - ből, dénk föl; Fé-nyed lel-künk éj - je - lét Űz - ze szét.

M.R.

2. Jóságodnak harmata / Gyarló életünkre hulljon; / Szívünk, mely kiszárad, / Vigaszodtól felviduljon; / S híveid közt légy jelen / Szüntelen.

3. Szereteted ölje meg / Sok hitetlen büszkeségünk, / S most, hogy újra itt a regg, / Ébredessen tőle szívünk; / Menjünk át az életem / Éberem.

4. Bűn ruháját vessük el / A szövetség vére által, / Vétkeink fedezzük el / Tőled nyert fehér ruhánkkal, / Hogy hitünk legyőzze majd / Mind a bajt.

5. Feltámadás reggele, / Hogyha majd te ránk köszöntesz; / Üdvösségünk hírnöke, / Új életre hogyha költesz, / Lelkünk e nagy kegyelmen / Örvendjen.

6. Vezess majd az égbe föl, / Irgalomnak napvilága; / Könynyek gyászos völgyiből / Üdvösségnek szép honába, / Hol az üdv és béke majd / Egyre tart.

Knorr Christian, 1654. (1636—1689.)